

ontstond onder de overleden resident Dirk Vrijmoet, die evenmin als deze vier kooplieden iets heeft nagelaten. Daarom zijn deze twee vorderingen op verzoek van het bestuur afgeschreven, maar er is wel streng bevolen om alle schulden van kooplieden jaarlijks samen met de lijsten via Ceylon precies te vermelden. Bovendien moet er elk jaar een memorie van alle schuldenaren, en ook van de openstaande vergoedingen, gestuurd worden, zodat is na te gaan of alle voorschriften zijn nagekomen. Tot besluit van deze netelige kwestie [fol. 1484¹⁷] kon men niet nalaten het bestuur onder ogen te brengen dat er, ondanks herhaalde aandrang, nauwelijks schulden zijn geïnd. Uit de lijst van nog openstaande posten, gevoegd bij de brief van 14 oktober 1764, die ook nog onvolledig was, is gebleken dat er per eind augustus 1763 nog het grote bedrag van f 702.296 aan schulden van kooplieden open stond. Bovendien ontbreekt een opgave van de schulden over 1764. De ordinaris raad en aantredende gouverneur en directeur [fol. 1485] Pieter Haksteen is daarom in de brief van 18 maart 1765 opgedragen om direct na zijn aankomst onderzoek naar de schulden te doen. Wie zich aan nalatigheid hebben schuldig gemaakt, moeten de vordering in de kas storten. Die te Nagapattinam moeten vergoed worden door gouverneur Christiaan van Teylingen en de gemachtigden van de opperkoopman en gewezen secunde en hoofdadministrateur David Coenraad Vick, en die op de buitenkantoren door de opperhoofden en secunden daar. De twee eersten verleenden de voorschotten buiten de raad om. Helaas bleek uit de ontvangen brieven dat de afzet van goederen voornamelijk op de zuiderkantoren, maar ook in het noorden, in het laatste jaar aanzienlijk is teruggelopen. [fol. 1486] In de brief van 19 december 1764 werd gemeld dat de verkoop in 1763/64 maar f 571.934 heeft opgebracht, wat f 18.526 minder is dan in het voorafgaande jaar. Als dit zo doorgaat dan wordt Coromandel een verliespost. Daartegen zijn de nodige aanbevelingen gedaan. Het doet de koopman plezier, als hij deugdelijke waren krijgt en geen bedorven, of oude producten. [fol. 1487] Maar dat was veelal niet het geval en het is vreemd te hebben gemerkt dat er in Coromandel goederen, zelfs specerijen, waren die, zonder dat dit was gerapporteerd, al jaren in de pakhuizen hadden gelegen. Er was geen enkele poging gedaan ze te verkopen. Om schade en nadeel te voorkomen is op 4 maart 1765 besloten om ze voor de geldende prijs te verkopen. In de uitgaande brief van 18 maart zijn ze gespecificeerd. Uitgezonderd zijn een partij Hollands koper in hoepen, rood plaatkoper en 1000 lb wilde Timorse kaneel [fol. 1488] die naar Batavia gezonden moeten worden. De specerijen vallen daar niet onder. Wat de goederen voor Nederland minder dan 75% opbrengen en die voor Azië minder dan 50%, moeten de pakhuismeesters en administrateurs die ze hebben bewaard of aangenomen, vergoeden om schade en winstderving te voorkomen. Het betreft de nalatenschap van de in 1763 overleden eerste pakhuismeester Anthony Bonck, de in 1761 afgetreden tweede pakhuismeester Jan Dideric Severin, de sinds 1761, maar onlangs afgetreden, hoofdadministrateur David Coenraad Vick en tenslotte de sinds 17 juni 1763 als opvolger van Bonck provisioneel aangestelde en later bevestigde eerste pakhuismeester Louis Filletas. De schade door lang liggen en indroging van de nootmuskaat en foelie over 1760 tot en met 1762 en de winstderving moeten ze vergoeden met de mogelijkheid daartegen bezwaar te maken. [fol. 1489] Zij dienen dan aan te tonen dat ze de raad hadden ingelicht over de onverkoopbaarheid en het lang blijven liggen en dat ze daartegen bezwaar hadden gemaakt. Op de onderhorige kantoren moet men de voorraad specerijen uit 1760 tot en met 1762 eveneens ten laste van de desbetreffende opperhoofden en secunden brengen. Een voorraad van 15.100 lb ijzer te Sadras en 66.665 $\frac{1}{4}$ lb Perzische koperwerk en 7501 $\frac{1}{2}$ lb katoen, die onverkoopbaar te Bimlipatam ligt, moet voor de geldende prijs verkocht worden. De schade en de winstderving ten opzichte van het vastgestelde rendement dient men het bestuur daar in rekening te brengen. De voorraad van 333 $\frac{3}{4}$ lb rood staafkoper te Jagannathpur moet evenwel naar Batavia gezonden worden, terwijl 31169 lb onverkoopbare benzoë voor de geldende prijs verkocht moet wor-

17 In de nummering is 1483 overgeslagen